

קונצרט. האחד הוא מרסל אברהם, רומני שירד מהארץ והשני הוא מרק ליברברג. רצייתי לעזור להם ועשיתי עימם את הסיר בוב אפילו בלי חווה. אז קיבלתי את הר פטיש בראש.

„עשינו סיבוב הופעות בכל גרמניה ואוסטריה, איתה ועם יגאל בשן. באמצע הסיבוב התחלתי להרגיש במשהו. כנראה שהשניים האלה בילבלו לה את המוח שהם יקחו אותה לאמריקה ויעשו ממנה שם סטאר גדול. לי היו באותו זמן בעיות עם אשתי השנייה, טקסי. התחנתתי איתה בזמן שנסעתי עם יגאל בשן ללוסיאנג'לס. פתאום, מבלי לתכנן זאת מראש, נסענו ללאס וגאס ושם התחנתנו. היינו יחד שלוש שנים והכל היה בסדר. אבל אחרי שלוש חודשי נשואים התחילו הצרות ונפרדנו. באופן רשמי אנחנו נשואים עד היום ואנחנו ידידים מצויינים. אבל, כנראה שנשואין זה לא בשבילי.

„ביגלל הבעיות עם טקסי לא הרגשתי מה שהתרחש מאחרי גבי. הם קנו את העיר לכת-דין, שהיתה גם המוכירה שלי, והיא נעלמה לי עם כל התיקים והמיסמכים ש היו קשורים למרגוט ורנר. גם יגאל בשן הלך איתם מאחורי גבי. ביגלל זה הוא קיבל את השטרונגול ויושב עכשיו בארץ.

„היא היתה הפרימה בלרינה של הבאלט של מינכן, עד שלפני שלוש וחצי שנים, כשהתקרבה לגיל 40, החליטה להפוך ל-זמרת. הכרתי אותה עוד קודם. אבל אז היא באה אלי בבקשה. היא עשתה את צעדיה הראשונים כזמרת וביקשה שאעשה את הפרודוקציה שלה.

„עד אז היא הופיעה במועדון קטן, שהכיל מאה איש. ואפילו לא ידעה להחזיק זיק מיקרופון ביד. שמעתי אותה. היא לא זמרת ואף פעם לא תהיה. אבל יש לה איכות מיוחדת בקול, משהו עמוק שמזכיר את מרלין דיטריך. הסכמתי לקחת אותה לניסיון לשלושה חודשים. שלושה חודשים עברתי איתה על שיר אחד בלבד, עד שיצאה לה הגשמה. אז החלטתי ללכת עליה ולהפוך אותה לכוכב.

„תחמנו על חווה שלפני אני הוא המפיק שלה, המנהל האמנותי והמנהל העסקי שלה; אני בוחר בשבילה את השירים שתשרי, יחד עימי. חיפשנו שירים ולא מצאנו שירים מתאים בשבילה. כתבתי לה לשיר שירים ונתתי לה שירים שכתבתי בשביל עצמי. היא נידנדה לי כליכך הרבה, שווי-תרתית לה.

„אחרי שלמדה לשיר את השירים, הב-טחתי לה שתוך שנה היא תרוויח ביום

Dolby

זמרת נתבעת מרגוט ורנר

„אני המצאתי אותה“

בטוח בזה כיוון שראה אותי ממרחק של שניים עד חמישה מטר. הוא סיפר שהבין שזה היה קוקאין מפני שאחריכך הייתי קשוח ועצבני.

„בטח שהייתי קשוח. קשה לעבוד עם אינפנטילים. אותו עצמו זרקתי כמה חודשים לפני שכל העסק התפוצץ. מרגוט ורנר עצמה לא העידה כלל. אבל היא סיפרה סיפור לעיתונות. היא סיפרה על זה שכאילו בנסיעה לברלין החבאתי קר קאין באנטנה של המכונית. היא עצמה בכלל לא היתה בנסיעה הזאת.

„אין חברים —

רק מוצצי דם!“

ליתכן שכל הפרשה, על כל אי-הנעימות שבה, היתה דרושה לאביו ער פרים כדי לטלטל ולנער אותו ולעורר מחדש את כוח היצירה שבו. הוא השתנה. הפך לאדם אחר. גם המוסיקה שלו השתנתה. כיום, בגיל 41, הוא נמצא בשיאו. הוא מתכוון לקראת חזרתו מחדש וזאת עשויה להיות הפתעה בקנה-מידה בינלאומי. הוא הקים להקה הנקראת אביס קנדי רוק, שמופיעים בה גם שני ישראלים, המתוסף אורי נדיר וג'ק שמש, לליד קנדה שחי בארץ. השר ומנגן על גיטרה. יחד עם ג'ק שמש כתב אבי את כל שירי הלהקה וחלק מהמוסיקה שלה. חברת ר.ס.איי. עיר מרת להוציא לאור את התקליט בחודש ינואר 1979. אלה שהאזינו לו טוענים כי הוא מדהים בעוצמתו ובעל כל הנתונים להפוך ללהיט בינלאומי. נוסף לכך מכין אבי תקליט נוסף בו יופיע בעצמו. כותב מוסיקה לסרט גרמני, לסיידרה טלוויזיונית בת 71 פרקים ולסירטי פירסומת.

„זאת תהיה התשובה שלי“, אומר אבי. „ארכעים שנה הייתי אסיר של עצמי. עכ-שיו אני משתחרר. מצאתי סוף-סוף חבר — את עצמי. לא היו לי חברים. היו לי רק מוצצי-דם. ודם היה לי בשפע. אני שקט עכשיו. יש לי הפתעה בכיס. זאת לא תהיה השיבה של אבי עופרים כי בעצם אף פעם לא הייתי. תמיד דחפתי אחרים. עכשיו אני דוחף את עצמי. חוץ מזה, גם למתי לנגן במשך הזמן.“

רוב שירי התקליט החדש, שיוצאי עם להקתו, כתובים בהשפעת מה שעבר עליו בשנה האחרונה. שם התקליט, האמא, או מאמא! מרמו על שני היהודים שלקחו ממנו את מרגוט ורנר. שירים אחרים, דו משמעותיים בתמליליהם, מתייחסים למר-גוט עצמה וגם לאשתו בנפרד, טקסי. יש גם שיר העוסק בקוקאין. הוא נקרא איש השלג. תוכנו מספר על אמללותו של המכור לקוקאין. „אני נלחם בדרכי שלי בשימוש בסמים“, אומר אבי, „כמו דרך השיר הזה. חוץ מזה הקדשתי את ההכ-נסות מחמש ההופעות הראשונות של הי להקה למוכיי-הגורל המכורים לסמים.“

היתה המוכירה שלי, סטרלין פריש, על מעילה באמון, גניבת מיסמכים והוצאת דיבה. היא סיפרה עלי כל מיני סיפורים מלוכלכים לכל מיני אנשים: שאני ישן יותר מדי חתיכות.

„אחרי שהגשתי את המישפטים הם הכ-ריוזו עלי מילחמה. החליטו להרוס אותי לגמרי. צילצלו לכולם שמרגוט לא עובדת איתי יותר ושאני גמור. הבנק הפסיק לתת לי קרדיט. היו לי חובות למס הכנסה בסך של חצי מיליון מארק עוד משנת 1967. שילמתי אותם ונשארתי הייב רק 70 אלף מארק. הם עשו לי תרגיל גם במסדה-כ-נסה וסגרו אותי כדי שלא יישאר לי כסף. כל המוסיקאים שלי הלכו יחד איתם. עם המאמא. הם נתנו להם פשוט יותר כסף וביבלבו להם את השכל. ככה זה, אתה הולך, עוזר לאנשים, נותן להם אוכל ונר-

טקסי, אשתו השנייה של אבי עופרים

„נשואין בלתי מתוכננים בלאס-וגאס“

אבי עופרים ומרגוט ורנר בהקלטה

„עליה שאינה ראויה לתגובה!“

חבל. הוצאתי 450 אלף מארק והרבה זמן בשביל שני התקליטים שהכנתי עבור הילד הקטן וכפוי הטובה הזה. וככה יום אחד קיבלתי ממרגוט ורנר מיכתב התפטרות שלפני אינני עוד מה מפיק שלה. היו שם כל מיני הסברים. ממש שטויות. היא עברה לרשות שני החבר'ה האלה מהמאמא קונצרט. זה היה בדצמבר בשנה שעברה. בחודש מרס השנה הגשתי שתי תביעות. האחת נגד מרגוט ורנר, על הפרת חוזה, בה תבעתי פיצויים בסך של 800 אלף מארק (8 מיליון ל"י); והאחת נגד העורכת-דין ש-

אחד מה שהרוויחה בבאלט במשך ארבעה חודשים. הייתי בטוח שתוך שנה היא תהי פוך לכוכב ותוך שנתיים לסופרסטאר. וזה בדיוק מה שקרה.

„כשהתחילה להופיע היא לא היתה מור-כרת. מכרתי אותה למופעים שונים בעיר-קת חבילה: הסכמתי להופיע באותם מופעים בתנאי שיקחו גם אותה. בהופעה הראשונה היא קיבלה כבר 7000 מארק (70 אלף ל"י). מהר מאד היא הגיעה ל-10 אלפים מארק להופעה. כעבור שנה היא כבר קיבלה 20 אלף מארק לערב. עשיתי עימה שני סיבובים, בגרמניה, באוסטריה ובשווייץ והוצאתי לה את התקליט הרא-שון שנקרא בשם כל אחד בא יומו.

„לקחת ריוויק גדול עליה. הברתי והצי-לחתי. נכון שהיא לא זמרת, אבל מידי הבחנתי שכוף יודעת למכור את עצמה. היא יודעת להתנועע על הבמה. להצחק, ולרכוש את אהבת הקהל. לקח כתשעה חודשים עד שהפכה מוכרת בכל גרמניה והעסק עימה התחיל לשגשג. זנחתי את כל הזמרים האחרים שטיפחתי והתעסקתי רק עימה. התרכזתי רק עליה.“

„היחסים בינינו היו קרובים מאוד. כי שמת חבר שלה מסרטן ליוותי אותה ל-בית-הקברות. הייתי מבקר את האמא הי זקנה שלה. פתרתי לה את כל הבעיות האישיות. דחיתי את התוכניות הפרטיות שלי כדי לקדם אותה. הייתי מוביל אותה בתרצדס הפרטי שלי להופעות. לפני כל הופעה הייתי מתקין בעצמי את התאורה. אולי היא רצתה יחסים מסוג אחר. אבל אצלי עבודה זו עבודה. אני יודע שזה מקל-קל.“

„קיבלתי פטיש

בראש“

ת מיבוב ההופעות האחרון שלנו, לפני שנה. עשינו בשיתוף